

A Lélek ajándékait ki-ki azért kapja, hogy használjon vele. (1 Kor 12,7)

Krisztus megváltott bennünket, és mi megváltottak vagyunk. Jó ezt tudatosítanunk, hogy új emberré alakítson át bennünket. A feltámadott Úr mielőtt visszatér az Atyához megígéri a Lelket az apostoloknak. A Szentlélek az Atya legnagyobb ajándéka gyermekeinek.

Isten gyermekei Benne hasonlítanak egymásra, akár a családtagok, és remélhetőleg egységben vagyunk, noha nagy a változatosság is közöttünk. Nincs két egyforma gyermek, még az ikrek sem teljesen azonosak egymással. Így van ez Krisztus testében is. Minden keresztény más, mindegyikük mással járul hozzá a közös célok megvalósításához, mert más ajándékot kapott. Az Újszövetség több helyen felsorolja a Lélek néhány ajándékát. Az első Korintusi levélben Pál kilencet említ meg (a Római levél 12,7- ben még másokat is): **Az egyik ugyanis a bölcsesség ajándékát kapja ... , a másik a tudás adományát ... , a harmadik a hitet ... , vagy pedig a gyógyítás adományát Ez csodatevő hatalmat ... , amaz a prófétálást, egyik a szellemek elbírálását, másik különféle nyelveket Mindezt azonban egy és ugyanazon Lélek műveli tetszése szerint osztva kinek-kinek.**

Minden jó ajándék Istentől származik, noha némelyik, mint például a csodák egyértelműbben mutatják be Isten rendkívüli cselekedeteit. A lelki ajándékok közé tartoznak azok a természetes adottságok is, amelyeket átalakított a Szentlélek. Elvileg minden emberi tehetség és képesség karizmatikussá (azaz a Lélek ajándékává) válhat, ha valaki Krisztusban használja azt.

Minden keresztény kap ilyen ajándékokat, (1Kor 12). Minden keresztény tagja Krisztus testének. Sok különböző tag van, de csak egy test (12. vers). Mindannyiunkat az egy Lélek itatott át (13. vers). Nincsenek első- és másodosztályú keresztények. Minden keresztény megkapja a Szentlelket és kap lelki ajándékokat is. Sürgetően szükséges az ajándékok gyakorlása. Az egyházban az egyik legfőbb baj, hogy csak nagyon kevesen használják az ajándékaikat.

A jelenlegi nagymértékű munkanélküliség hazánkban apróságnak tűnik azzal összehasonlítva, ami az egyházban zajlik. Néhány ember tesz mindent és teljesen kimerül, míg a többiek parlagon hevernek. Az egyházat hasonlították már a futballmeccshez, ahol több ezer, tornára igencsak rászoruló ember néz huszonkettőt, akinek nagy szükségük lenne pihenésre!

Az egyház nem tud teljes hatékonysággal működni, amíg mindenki be nem tölti a szerepét. Nem játszhatja egyedül a klérus a főszerepet. Az egyház csak akkor fog lehetősége teljessége szerint működni, amikor mindenki használni fogja az ajándékait, amelyre meghívták. Isten mindegyikünknek ad ajándékokat. Nem kívánja, hogy „minden” ajándékunk meglegyen, azt azonban igen, hogy használjuk azt, amink van, és többre vágyjunk. (1 Korintusi 12,31; 14,1)

Lajos atya

Zarándokúton

Zarándokúton voltunk Lengyelországi kegyhelyeken. Imádkoztunk a zakopanei Fatimai Szűz templomában, Ószandecban a Szent Kinga által alapított templomban. Szentmisén vettünk részt **Czestochowa**-ban a Jasna Góra-i Fekete Madonna kegykép tövében, Krakkóban az **Isteni Irgalmasság Bazilikájában**, a magyar kápolnában és Wadowicében, II. János Pál pápa szülővárosában. Zarándok utunkat gazdagította a krakkói városnézés, Gidle-i kegyhely. Imádkoztunk és sétáltunk a híres Kalwaria Zebrzydowska keresztútján.

„Mi jelentette számodra a legnagyobb lelki élményt?” Íme a válaszok:

Zarándokutunk első állomásán a zakopanei Fatimai Szent Szűz templom bejárata fölött olvasható: MONSTRA TE ESSE MATREM, magyarul: „Mutasd meg, hogy Anya vagy”.

II. János Pál pápa ezekkel a szavakkal fordult a Szűzanyához az 00ellene elkövetett merénylet 10. évfordulóján, Fatimában: „Maradj továbbra is mindenki édesanyja, a világnak szüksége van Rád Mutasd meg, hogy anyja vagy a szegényeknek Mutasd meg, hogy anyja vagy az egységnek és a békének Mutasd meg, hogy a Remény Anyja vagy!” (Lajos atya)

Szeretnék visszamenni, beszélgetni a Szűzanyával. Amit Jézustól szeretnék kérni, azt a Szűzanyán keresztül megkaphatjuk. Jó lenne, ha a magyar emberek is nagyobb bizalommal fordulnának a Szűzanyához. Meghatott a zarándoktársak szeretete. (Marika néni)

Legnagyobb lelki élményeim a szentmise és a lelki vezetés voltak. (Szöllősiné Gizi)

Ott jártunk, ahol II. János Pál mosolyogva, szeretettel vezetett bennünket. (Lippainé Éva)

A zarándokút megtanított arra, hogyan szeressem a Szűzanyát, és hozzásegített ahhoz, hogy a szív melegével –mint a szüleimet- tudjam Őt is szeretni. Hatalmas bizalmi tőke birtokosa lettem, kezdem megérteni azokat az embereket akik annyira ragaszkodnak a Szűzanyához. (Dr Simig Mária)

Jó volt érezni, hogy egymáshoz tartozunk, mi magyarok, mint plébániai közösség is, amikor egymás kezét fogva imádkoztuk a „Miatyánk”-ot az Irgalmasság Bazilikájában a magyar kápolnában. (Takácsné Magdi)

Felemelő érzés volt, amikor először beléptem a Czestochowa-i kegytemplomba. Nagyon meghatott a kegykép előtti szentmise. (Molnárné Gizi)

Nagy hatással volt rám az a pillanat, amikor rájöttem, hogy a Szűzanya azonosult földi édesanyámmal - irányította Édesanyámat a nevelésben. A kegyképet nézve, egyszerre Édesanyám nézett rám. Köszönöm Neked, Szűzanyám segítségedet. (Nagyné Angéla)

Először voltam a kegyhelyeken Lengyelországban. Éreztem az ottani emberek nagy hitét és vágyom visszatérni. Azon gondolkodom, hogyan lehetne a lengyelek mély hitét hazánkban is „meghonosítani”. (Nagy Kálmán)

Lelkileg mélyen megérintett a Czestochowa-i kegykép előtti szentmise, mögöttünk a sok emberrel és körülöttünk a térden közlekedő, Szűzanyának így hódoló családokkal. Másik nagy élményem a Kalvaria Zebrzydowska-ban kiépített keresztúton megtett séta volt. Jó volt látni a zarándokhelyeken a sok lengyel fiatal. (Sütőné Teri)

Wadowicében, II. János Pál Pápa szülővárosában a szentmisén elérékenyültem, amikor megszólalt Gounod Ave Maria-ja, ugyanúgy, mint 35 éve az esküvőnkön. Csodálatos volt a szentmise a sok elsődőzővel. Meghatott a lengyel fiatalok figyelmessége, amikor az idősebb magyar zarándokoknak átadták az ülőhelyet. (Sütő András)

Ami a legjobban boldoggá tette nekem a zarándokutat, az volt, hogy vidám szeretetközösségben éreztem magam, mert mindenki kedves, mosolygós, a másik iránt érdeklődő és szeretetteljes volt. Szinte éreztem a lélekből fakadó mosolyt körülöttem. (Blanár Mariann)

Két dolog ragadott meg a zarándoklat alatt. Egyik az, hogy a lengyel emberek hogyan tudnak ünnepelni és milyen büszkék múltjukra, legyen az fájó vagy magasztos történelmi tény. Jól esett a szeretetteljes fogadtatás, amikor Wadowicében lengyelül elénekeltük II. János Pál pápa kedves dalát. (Blanár Gyula)

Jó volt együtt lenni a zarándoktársakkal a szentmiséken, hálát adni Istennek, és közösen imádkozni a Szűzanyához, bizalommal kérve közbenjárását Szent Fiánál. Megcsodáltam a lengyel tájakat, Krakkó óvárosát és a királyi várban -a Wavel-ban- különösen a lengyel-magyar közös történelmi emlékeket. (Csomborné Joli)

II. János Pál pápa emlék kiállításán jártunk. Bepillantást nyerhettünk II. János Pál életébe a „pápák fotósa”, Arturo Mari szemével. Az első terem a magyarországi látogatásához kapcsolódik, majd „A világ plébánosa” című teremben az apostoli útjai során az emberekkel való találkozásairól láthattuk a fotókat. Láthattunk pillanatképeket, amikor a pápa gyerekekkel találkozik, elmélyülten imádkozik, vagy a természetben pihen, sportol. Számos fotó szólt a közéleti és egyházi személyiségekkel való találkozásairól. A „Legyetek derűsek” című teremben elhelyezett, távoli népek között készült képek nemcsak derűre fakasztottak, hanem megérettették, hogy II. János Pál mindenkihez közel álló ember volt. „A pápa arcai” elnevezésű képsorozat pedig belső életéhez viszi még közelebb a látogatót. Mindannyian maradandó lelki élményekkel gazdagodtunk e vasárnap délután.

Hogyan tanultam imádkozni a Bibliával? (egy személyes vallomás)

2007. Adventjében lelkemben mély nyomot hagyó esemény volt a Lelkigyakorlat a Bibliával, amelyet Tegzes Katalin segítő nővér vezetett. Ennek kapcsán kerültem először közelebbi kapcsolatba a Bibliával és plébániai közösségünkkel is. Korábban, mint vasárnapi templomba járó keresztény a Bibliából akkor olvastam, ha pénteken húst ettem, de ezt sem minden alkalommal tettem meg. Nagy ajándékot kaptam Istentől, ugyanis a sok munkahelyi elfoglaltságom mellett is részt tudtam venni hetenként a szerdai közös beszélgetéseken. Igaz, volt amikor 12 perc alatt tettem meg a fél órás utat, munkahelyem és a plébánia között és még sorompó sem volt. „Házi feladatot” kaptunk: naponta átélmedkedni a kijelölt Szentírás részletet. Nem volt könnyű. Először is minden nap elvégezni, akkor is, ha úgy gondoltam, hogy nincs időm – rájöttem – ez tévedés! És még egyet feltétlenül el kell mondanom: tavaly február óta nem nézek tv-t. Nem hiányzik, mert helyette van időm imádkozni és elmélkedni. (Csombor Joli)

Közösségek, csoportok a plébánián

„Élet a Léleekben” szeminárium Szentlélek imacsoportja: A szeminárium bátorít: merd élni az evangéliumot, merjél hinni Isten határtalan szeretetében. Megtanít arra, hogy a keresztény élet - örömteli és erővel teli élet. A szeminárium segít a személyes hit elmélyülésében. Közelebb kerülünk Istenhez, megtapasztaljuk az Úr irgalmát, megbocsátását, gondviselését. Közösségi életre hív, hogy a közösségben a Lélek által kapott karizmákat (=ajándékba kapott készség) hasznosítani kell.

Azóta 2 hetente találkozunk kedd esténként mise után a plébánián. Az Imaiskola c. könyv segítségével próbálunk jobban elmélyedni az imában a Biblia olvasásával egyidejűleg. Megosztjuk egymással gondolatainkat, élményeinket: régieket és újakat. A közösségben egymást erősítjük, megtapasztalva a Szentlélek vezetését. Jó érezni Jézus szeretetét. Jézus meghív, hogy légy tanítványa! /Telek Margitka és Nagyné Angéla vezetjük./

Gyermekközösségek: Plébániánkon két gyermekközösség született, melyen hetente rendszeresen találkoznak családoknál. A közösségek célja, hogy a gyerekek közelebb kerüljenek Istenhez, egymáshoz, egyházhoz. Ezekben az alkalmakon beszélgetnek, játszanak, majd egy vacsorával fejezik be. Vannak közös programok: kirándulás, tábor, keresztút, lelkigyakorlat barlang túra, állatkerti séta, a közös hétvégéken. A Szentjánosbogar közösséget Agárdi Marica és Darvas Marci, a Hőscincér közösséget Agárdi Kriszti és Péterfia Bálint vezetik.

Alpha kurzus: Hittel ismerkedő és hitéletüket mélyíteni szándékozók részére szervezett 11 alkalomból álló kurzus. Témái közül néhány: Kicsoda Jézus?, Miért halt meg?, Miért és hogyan olvassuk a Bibliát?, Miért és hogyan imádkozzam? Hogyan vezet az Isten?, Kicsoda a Szentlélek? **A „Következő Alpha”- ősszel indul.**

Karitasz: Az utóbbi évben a mi egyházközösségünkben megélenkült a szeretetszolgálati tevékenység. Próbálunk elsősorban a szükségletekhez igazodva segíteni. Sok jó, segítőkész ember érezhette, hogy tudott valami jót tenni. Egyes feladatokban pl. ruhaosztás - együttműködünk a környező plébániák karitasz munkatársaival. Beteglátogatást régóta végeznek munkatársaink. Segítség, egyéni vagy közösségi ima, elbeszélgetés formájában. Szeretnénk ebben előre lépni.

“Aki abból a vízből iszik, melyet én adok, nem szomjazik soha többé. Az a víz melyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benne”. Jn.4,14.

Nyugdíjas kör: Lassanként élő közösséggé válik, havonta egy alkalommal találkozik. Legközelebb fog bemutatkozni.

Rózsafüzér Társulat: A Szűzanya Fiához, Jézushoz vezeti azokat, akik közbenjárásáért imádkoznak. A rózsafüzérben Szűz Máriával imádkozunk üdvösségünk titkain elmélkedve. Ezt tesszük, jelenleg mintegy 70 taggal. A tizedeket a társulat tagjai a hét napjain imádkozzák, felajánlva azokat a megbeszélte szándékra. Minden hónap első vasárnapján az esti szentmise előtt közösen imádkozunk a rózsafüzért és cseréljük a Jézus Krisztus életének titkait. Mai rohanó világunkban a rózsafüzér fontos eszköze és módja lehet megállásnak, a lelki egyensúly helyreállításának, Istennel és önmagunkkal való megbékélésnek. Vezeti: Kerekes Margitka

Biblia csoport: Kéthetente a Szentírás egy-egy részletét olvassuk - most: Szent Pál Filippiekhez írt levelét. A bibliakör jó lehetőség, hogy a Szentírás olvasásán, az Egyház tanításán, és egymás gondolatain keresztül jussunk egyre közelebb Isten Igéjének megismeréséhez. Vezeti: Lajos atya

A Filmklubon a filmtörténet olyan remekeit láthatjuk, melyek az emberi lélek rejtelmeivel, az emberi kapcsolatokkal és hitükkel foglalkoznak. A vetítést a filmklub résztvevőinek beszélgetése követi. Az egyes embert megragadó pillanatok, és mondanivaló megbeszélése nagyban gazdagítja mindannyiunk filmélményét. A filmklubot Mohi Sándor operatőr-rendező vezeti.

Komolyzenei hangverseny templomunkban

2009 április 26.-án vasárnap az esti mise előtt komolyzenei hangverseny volt. A műsoron Handel, Purcell, Bruhns, Telemann és Quantz művei szerepeltek. Fuvolán Szabó Réka, trombitán Péterfia Tamás és orgonán Vadernáné Szabó Katalin tolmácsolásában hallhattuk. A három hangszer együttese nem volt szokványos, a zenészeknek mégis sikerült úgy játszaniuk, hogy mindegyik szótlan szépen szól. A zenekedvelőknek igazi élményt adott ez a 45 perc.

Élő rózsafüzér zarándoklat 2009.

A Szűzanya hónapjában öt különböző helyről, összesen kilenc irányba keltünk útra, hogy körüljárjuk Budapestet, és Isten kegyelmébe ajánljuk lakosait. Imádkoztunk azért, hogy leomljanak a lelki falak, melyek a város lakóit elválasztják Istentől, egymástól, és a boldogabb élettől.

A Szentkereszt templomból Tamás atya áldásával indultunk útnak. Együttlétünk békés, örömteli és vidám volt. Lelkesedésünk gyakran átragadt az utca ránk csodálkozó emberére, az autósokra, a lakótelepi házak ablakaiból integetőkre és a bennünket vigyázó rendőrökre is. Utunk során az érintett plébániák közösségei nagy szeretettel fogadtak. A rákoshegyi Lisieux-i Kis Szent Teréz templom kórusa II. János Pál pápa kedves dalával: a „Bárka”-val fogadott bennünket. A városáldás, melyet a 83. évében járó Szabó Sándor atyától kaptunk a rákoshegyi erdőben, nagyon megható és ünnepélyes volt.

A zarándoklat koronáját jelentette a záró szentmise a Havanna lakótelepi Szent László templomban. Úgy éreztük, hogy a Szűzanya is velünk ünnepelt. Itt kapcsolódtunk a soroksári testvérekkel az élő láncba a helyi hívőkkel együtt.

Jó lenne, ha a jövő évben még többen imádkoznánk, esdekelnénk a Szűzanyával együtt, közbenjárását kérve Szent Fiánál Budapest lakóiért és hazánkért.

Keresztszülő kerestetik!

Láthatjátok, hogy amint plébániánk élete, a képviselőtestület, a közösségek megújulnak, megújul az újságunk is. Ennek az új lapnak szeretnénk egy nevet találni, amelyhez kérjük a Ti segítségeteket.

A névadás szempontjai:

- Frappáns, maximum 2-3 szavas, megjegyezhető legyen
- Kapcsolódjon plébániánk nevéhez esetleg
- Ne legyen másik ugyanilyen című lap a kerületben

A kijáratnál elhelyeztünk egy levelesládát, amelybe az ötleteket, javaslatokat várjuk június 14-ig.

Elsőáldozás

Templomunkban 2009. május 24-én, Mennybemenetel ünnepén járult először szentáldozáshoz: 12 leány és 3 fiú. A templom szinte kicsinek bizonyult, olyan sokan vettek részt egyházközségünk ünnepén. A szentmise előtt a gyermekeket megáldották a szülei és az ő áldásával vonultak az oltárhoz. A szentmise után a kertben kakaóval, kaláccsal, süteménnyel vendégeltük meg őket. Egy Újszövetségi Szentírást és egy imakönyvet kaptak útravalónak.

Elsőáldozás - a gyerekek szemével:

„Azt kívántam, hogy bárcsak sose érne véget ez a nap! Kár hogy nem lehet még egyszer átélni.” M. Laura

„A szentáldozás után öröm volt a szívemben.” Dóri

„A bevonulás olyan volt, mintha az esküvőnkre mentünk volna.” Fruzszi

„Az énekek tetszettek a legjobban.” Dominika

„Nekem a legjobb volt, amikor a szülők megáldottak minket.” Bogi

„Közelebb kerültem a Mennysországhoz.” Gyuri

Elsőáldozás – a szülők szemével

Már kicsit megnyugodva, a nagy készülődést kipihelve beszélgettünk szülőtársaimmal az elsőáldozásról. Egyetértettünk abban, hogy a szertartás egyszerre volt bensőséges, és ünnepélyes. Felemelő volt, hogy előtte megáldottuk gyermekeinket, akik ezt az áldást továbbviszik életükben. A szentbeszéd egyszerre szólt a gyerekekhez és felnőttekhez, érthették és megérintette őket. Amikor gyermekünk először vette magához az Úr Jézus Testét, sokan meghatóan könnyeztünk. Reméljük sikerül őket tovább segítenünk ezen az úton.